І чужому научайтесь,
І свого не цурайтесь . . .
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
HEnderson 4-0237
HEnderson 4-0807
УНСоюз: HEnderson 5-8740
— Тел. в Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXXI. Ч. 242. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 29-го ГРУДНЯ 1964 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, DECEMBER 29, 1964 No. 242. VOL. LXXI.

ПРЕЗИДЕНТ ПЛЯНУЄ ЗМІНИ В УРЯДІ І В СВОЇЙ ПРОГРАМІ

Остін, Тексас. — З тимчасового Білого Дому повідомляють, що вже цього тижня президент Джансон почне найменовувати нових амбасадорів, яких він думає змінити коло 20-ох, і що це буде початок діяльности Джансона в тому напрямку, щоб його уряд в цій новій каденції працював не під знаком „Нового фронту", — покійного президента Кенеді, тільки із знаменем „Великого громадянства", яке має бути твором самого Президента. Джансон має змінити і деяких членів свого уряду Щоб здійснювати цю свою програму, обраховану на довшу мету, Президент запропонує Конґресові схвалити такі законопроєкти: 1) Витрати на допомогу шкільництву, які в цьому році становили $700-000 000, збільшити до — $3-000 000 000 у фінансовому році, який почнеться 1-го липня 1956 року. 2) Значно збільшити видатки на поборювання вбогости, які в біжучому році виносили $787 000 000. В новому бюджеті ці видатки мали б бути подвоєні. 3) Президент матиме напоготові нові законопроєкти, щоб їх можна було на випадок потреби предложити Конґресові, коли б економіка ЗДА давала знаки про своє послаблення, або коли б фахівці вирішили, що вона потребує нових фондів на те, щоб зростати в належному темпі. 4) З цієї самої причини Президент проситиме Конґрес, щоб збільшив в новому фінансовому 1966-му році його окремі фонди, які цього року виносять $500 000 000 до $700 000 000 або до одного більйона. Президент плянує кожного місяця прийняти в Білому Домі двох голов закордонних держав. Пляни про деякі ці прийняття вже є готові. І так, відвідати мають Президента індійський прем'єр міністрів Ляль Багадур Шастрі і президент Пакістану Мохаммед Аюб Хан та японський прем'єр Ейсаку Сато, а також інші голови чужих держав. Журналісти вже довідалися, що Звернення про Стан Унії матиме в собі філософію Президента, яку він висловив був у статті в — „Тексаському Квартальнику" ще в 1958-му році, коли був сенатором ЗДА. При кінці тижня Президента відвідали 4 його дорадники, які мають допомогти йому зредукувати Звернення про Стан Унії, яке Джансон має виголосити в дні відкриття Конґресу — 4-го січня о год. 9-ій ввечері. На фарму прибули Горас Басбі, Білл Д. Маєрс, Джек Дж. Валенті і Ричард Н. Ґудвін. Басбі й Ґудвін допомагатимуть Президентові писати важливі промови. В своєму Зверненні про Стан Унії Президент має розгорнути свій плян про створення „величного громадянства", про яке уряд має внести кілька законопроєктів. Президент плянує видати більше фондів на поліпшення шкільництва і на поборюваня вбогости. Президент внесе щераз проєкт про медичну допомогу для старших осіб в рамах соціяльного забезпечення. Уряд плянує зменшити податки від надмірних прибутків. Президент виголосить Звернення про Стан Унії ввечері тому, щоб якнайбільше число людей могло його чути на телевізії. Джансон наслідує в цьому президента Ф. Д. Рузвелта, який в 1936-му році предкладав свою програму Конґресові ввечері, а не вполудне. Згідно із законом Президент має предложити бюджетову програму 15 днів після відчинення Конґресу. Це випадало б на 19го січня, саме перед інавґурацією Президента, яка визначена на 20-го січня. Конґрес мав би відкласти цей реченець на пізніше.

Американська економіка збільшилася в 1964-му році на $40 більйонів

Вашинґтон. — Американські й закордонні економічні аналісти ствердили, що економіка цієї країни в цьому році рекордово збільшилася на $40,000,000,000, це значить на стільки, скільки виносить крайова продукція цілої Канади, що дійде цього року до $45 більйонів. Крайова продукція, — це вартість випродукованих в цьому році товарів і праці. Аналісти стверджують, що крайова продукція цього року винесе коло $624 більйонів. Треба пригадати, що крайова продукція ЗДА в минулому році становила $584 більйони Економісти порівняли крайову продукцію найбільшої другої в світі країни СССР і стверджують, що крайова продукція в цій комуністичній країні в 1963-му році становила $260 більйонів, в 1964-му році дещо більше. Це значить, що крайова продукція ЗДА в цьому 1964-му році виносить малощо не стільки, скільки становить крайова продукція в СССР в трьох останніх роках. Один европейський дипломат сказав, що американська економіка стала таким велетнем, що її важко зрозуміти, а то ще й тому, що темп росту є дуже великий в останніх роках. Такого економічного явища ще не було в історії світу. Можливо, що страйк в Дженерал Мотор Корпорейшен спричинив те, що крайова продукція в цьому році буде дещо менша, як передбачені $624 більйони, але це зменшення буде незначне. В цьому році число нових варстатів праці збільшилося на 1,500,000. Але число безробітних не зменшилося, бо на ринок праці вийшло велике число молодих робітників. Та все таки число безробітних зменшилося цього року на 400,000, і становить тільки 3,500,000.

ПОМЕР ІВАН ФОСТАКІВСЬКИЙ

Говп Дейл, Масс. — Минулої суботи, 26-го грудня, тут помер на 74-му році життя п. Іван Фостаківський, б. старшина летунства Української Галицької Армії, опісля видатний кооперативний діяч.

В АМЕРИЦІ

● **З Білого Дому** повідомляють, що президент Джансон проситиме Конґрес, щоб він міг предложити своє бюджетове звернення не 19 січня, це значить 15 днів після відкриття нового 89-го Конґресу, а трохи пізніше. Те саме буде зі зверненням про економіку країни, яке мало б бути в Конґресі вже 20-го січня, це значить в тому дні, коли буде інавґурація Президента.

● **В Каліфорнії був землетрус** в дні 22-го грудня, який був такий сильний, що спричинив деякі шкоди, а найбільше його чути було в місті Сан Дієґо. Землетрус був в полудневих годинах, коли в крамницях було повно людей, які настрашилися, коли почули, як „дзвонять" шиби у вікнах і рушаються завішені на стінах предмети. На скалі Ріхтера силу землетрусу визначено як 5.7. Скаля може міряти землетрус до сили 8.8.

● **Вдова по вбивнику президента Джана Ф. Кеннеді** Марина Освалд вирішила студіювати в академічних школах і 7-го січня починає вивчати англійську мову на окремих восьмитижневих курсах англійської мови при Мишиґенському університеті. Перша Пресвітерська Церква подбала про те, щоб пані Освалд мала приміщення під час студій, і заплатила за неї оплату. Марина закінчила технічні фармацевтичні курси в Ленінграді перед одруженням із Освалдом. Тепер вона хоче вивчити англійську мову, щоб продовжувати студії в академічних школах.

РОЗГОВІРНА МОВА В ЛІТУРГІЇ ТА СПРАВА УКРАЇНСЬКОГО ПАТРІЯРХАТУ БУЛИ ГОЛОВНИМИ ТЕМАМИ ЗАПИТІВ І ВІДПОВІДЕЙ ПІД ЧАС ПРЕСОВОГО ІНТЕРВ'Ю З ВПРЕОСВ. КИР АМВРОЗІЄМ СЕНИШИНИМ, МИТРОПОЛИТОМ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ В ЗДА

Філядельфія. — Справи розговірної англійської й української мов у Богослуженнях та створення Українського Патріярхату були головними темами запитів і відповідей під час пресового інтерв'ю з ВПреосв. Кир Амврозієм Сенишиним, Митрополитом Української Католицької Церкви в ЗДА, що відбулося тут минулої суботи, 26-го грудня, в конференційній залі митрополичої канцелярії. В заповідженій вже раніше пресовій конференції та в інтерв'ю з Митрополитом взяли участь редактори „Шляху" (д-р Лев Мидловський і о. Михайло Федорович), „Америки" (ред. Микола Пасіка), „Народної Волі" (д-р Матвій Стахів), „Українського Квартальника" й „Українського Бюлетеню" (ред. Володимир Душник), „Вісника ООЧСУ" (д-р Степан Галамай) та „Свободи" (ред. А. Драган). Приявний був всч. о. Лостин. Конференцію почав Владика заввагами про працю і дотеперішні результати трьох сесій Другого Ватиканського Вселенського Собору, після чого відповідав на запити Запити і відповіді були наперед приготовані. Точний і повний текст запитів та відповідей надрукований на 2-ій сторінці в цьому числі „Свободи". Після конференції відбулися ще неформальні розмови, під час яких обговорювано детальніше заторкнені в інтерв'ю справи.

ВПреосв. Кир Амврозій Сенишин, Митрополит Української Католицької Церкви в ЗДА

Панама сподівається, що новий канал копатимуть на її території

Панама. В цій Республіці панує загальне оптимістичне переконання, що новий канал, який президент Джансон заповів недавно, копатимуть на її території, а не в Колюмбії і не на кордоні Коста Ріки та Нікараґви. Мешканці Панами не хочуть навіть думати, щоб новий канал між Атлантиком і Пацифіком міг бути викопаний в якійсь іншій країні. Президент Джансон, повідомляючи про плян викопати другий канал, заявив, що теперішній Панамський канал і зона цього каналу могли б бути звернені тоді Панамській Республіці. Панамці думають, що американський уряд тільки хоче настрашити Панаму, коли говорить про те, що новий канал може бути на якійсь чужій, а не панамській, території. Очевидно, що в Панамі не може бути тепер якихсь протиамериканських виступів, як це було недавно. Панамці бояться того, щоб новий канал, якщо буде в Панамі, був в районі столиці, бо побудова каналу в іншому місці мала б злий вплив на економічну й соціяльну сторінку Панами. Місто Панама стояло б тоді, немов мертве зі своїми 16- і18-поверховими будинками, в яких є приміщені різні бюра.

Суддя вирішив відкласти початок страйку на залізницях

Шикаґо. — Федеральний суддя Джозеф Сем Перрі вирішив відкласти початок страйку на залізницях аж до вирішення цієї справи Апеляційним судом. Три залізничні спілки, металівців, машиністів і електричних робітників, мали страйкувати 23 листопада, а пізніше 15 грудня. Але суд відклав був початок страйку на 24го грудня. Та самі залізничники вирішили не починати страйку перед 1-го січня, щоб не спричиняти клопоту тим американцям, які подорожують залізницями під час Різдва і Нового Року. Суддя Перрі заявив, що судовий шлях в цій справі вже вдійсності вичерпаний. Конґрес повинен змінити в цій справі закон, щоб суд міг вирішувати справу, а не тільки відкладати реченець страйку, як це тепер є. Коли б почався страйк, то не працювали б 187 залізничних компаній, як заявив юнійний адвокат Говард Нейцерт.

● **Два австрійські бойові джети**, збившись із шляху при поганій туманній погоді розбилися у гористому районі Чорного лісу. За кілька днів перед тим австрійське летунство втратило два малі літаки шведського виробу: обидва винищувачі в тумані сіли на поле в Чехословаччині, їхні пілоти залишились живими.

РІЗДВЯНІ СВЯТА В БЕРЛІНІ

Американська стежа охороняє переїзд із західнього до східнього Берліну, через який останніми днями переходили десятки тисяч західніх берлінців, щоб відвідати з нагоди Різдвяних свят своїх рідних у Східньому Берліні.

ПРОФ. ГРИГОРІЙ КОСТЮК ПЕРЕОБРАНИЙ НА ГОЛОВУ „СЛОВА"

У НЮ ЙОРКУ ВІДБУВСЯ 26 І 27 ГРУДНЯ ВСЕЕМІҐРАЦІЙНИЙ З'ЇЗД ЧЛЕНІВ ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ В ЕКЗИЛІ „СЛОВО" І НАРАДА ЧЛЕНІВ ОБ'ЄДНАННЯ ПРАЦІВНИКІВ ДИТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ, ОПДЛ. НА ЛІТЕРАТУРНОМУ ВЕЧОРІ БУЛО БІЛЯ 600 ГОСТЕЙ.

Ню Йорк. — Після 6-річного головування проф. Григорія Костюка знову переобрано на голову Правління Об'єднання українських письменників на еміґрації „Слово", на з'їзді цього Об'єднання, що відбувався тут впродовж двох днів, у суботу й неділю 26 та 27 грудня 1964 р. До нового Правління „Слова" ввійшли, крім голови Улас Самчук, Остап Тарнавський, Богдан Кравців, Юрій Лавриненко, Богдан Бойчук, Докія Гуменна, Іван Керницький, Святослав Гординський та до Контрольної Комісії: Микола Понеділок, Марія Струтинська, Людмила Коваленко. Правління Об'єднання Працівників Дитячої Літератури, одноздно з побажанням присутніх членів цього Об'єднання, вирішило з'їзду ОПДЛ не проводити, а відбути під час з'їзду „Слова" Підготовчу нараду до з'їзду ОПДЛ ім. Л. Глібова, що відбудеться весною 1965 року в Торонто. Підготовча нарада ОПДЛ відбулася у неділю, в приміщенні Українського Інституту Америки, під керівництвом голови ОПДЛ ред. Богдана Гошовського.

На Всееміґраційний З'їзд „Слова" і Підготовчу Нараду ОПДЛ прибули такі письменники, деякі з листами - уповноваженнями від колеґ з інших країн світу, — подаємо в порядку їх реєстрації: проф. Г. Костюк, О. Тарнавський, Софія Парфанович, С. Гординський, Ф. Мелешко, Л. Полтава, І. Смолій, І. Боднарчук із Канади, В. Гайдарівський, А. Степовий з Канади, Ніна Мудрик - Мриц із Канади, Леся Храплива, Б. Гошовський — голова ОПДЛ, М. Щербак, Марія Цуканова, В. Барагура, д-р Ю. Чорний, У. Самчук, проф. В. Міяковський, Людмила Коваленко, Й. Гірняк, д-р Я. Рудницький, проф. І. Коровицький, В. Волков, Б. Бойчук, д-р Я. Гурський, В. Приходько, проф. М. Шлемкевич, П. Волиняк з Канади, проф. А. Адамович, — білоруський літературознавець, член „Слова", А. Гак, Докія Гуменна, Марія Струтинська, Б. Рубчак, О. Коверко, Олена Василіва, Ю. Коломиєць, П. Голубенко, А. Галан, проф. Ю. Шевельов, В. Барка, Ю. Лавриненко, Діма, Б. Олександрів з Канади, А. Ґудзовський, Л. Лиман, М. Понеділок, І. Керницький, Я. Курдидик, В. Лесич.

З'їзд „Слова" розпочався у суботу 26 грудня в Українському Інституті Америки, під керівництвом голови Об'єднання „Слово" проф. Григорія Костюка, який у вступному слові підкреслив, що цей з'їзд відбувається в 150-річчя народження Тараса Шевченка, в 45-річчя початку української літератури на еміґрації, коли за кордон потрапив Володимир Винниченко, у 20-річчя від часу створення в Німеччині МУР-у — Мистецького Українського Руху, та в 10-річчя заснування Об'єднання „Слово". На з'їзд надійшли привіти: від Президента Уряду УНР в екзилі д-ра С. Витвицького, від голови ВО УНРади М. Лівицького, від білоруських письменників особисто вітав проф. А. Адамович і Президент УВАН у Канаді проф. Рудницький; надіслали привіти від Европейського НТШ, Українського Християнського Руху; особисто вітав З'їзд д-р М. Зарицький від Українського Лікарського Товариства в Америці. Між багатьма гостями були представники УВАН та НТШ, головний секретар УНСоюзу д-р Я. Падох, від В-ва „Пролог" д-р Я. Прокоп, у неділю на з'їзд прибула велика група уніформованих пластунок з 2, 18 і 30 Куренів Пласту в Ню Йорку, під проводом кошової пластунки Галини Хамули, і тоді привітала З'їзд від пластунів пластунка Марія Пришляк, а письменники мали нагоду розмовляти з молодими читачами, дати їм автографи.

Під час нарад було оголошено імена двох меценатів української культури за кордоном: Григорія Яремчука і д-ра Володимира Возняка. Перший особисто задеклярував $1 000 на Фонд Конкурсу Об'єднання Працівників Дитячої Літератури на кращу книжку для дітей і молоді, а другий — $1 000 для Об'єднання „Слово", на Видавничий Фонд ім. Ольги Возняк, з уточненням, що та сума піде на видання твору письменниці-сеньйорки Галини Журби. Учасники з'їзду й гості привітали меценатів гучними оплесками вдячности.

В основному З'їзд відбувався за визначеною програмою, але члени Об'єднання Працівників Дитячої Літератури ім. Л. Глібова мали не з'їзд, а лише окрему Підготовчу Нараду. Першого дня учасники з'їзду „Слова" заслухали доповіді проф. Ю. Шевельова, У. Самчука, Ю. Лавриненка, Б. Рубчака, В. Барки на спільну тему „Традиції і новаторство". О 8-ій г. вечора, в Українському Народному Домі відбувся Літературний Вечір. Перед початком його в тій же великій залі УНДому була Виставка української книжки, організована з ініціятиви культурно - освітнього референта Окружної Ради Союзу Українок Америки в Ню Йорку Євгенії Єнсен з допомогою „Книгоспілки", та одночасно успішний випродаж книжок, у тому числі й щойно виданого Збірника „Слово" ч. 2. Понад 500 присутніх на вечорі гостей оглядали також цікаву Виставку праць учнів Дитячої Образотворчої Студії в Канаді, у м. Торонто, під керівництвом мистця Петра Сидоренка. Ця Виставка була організована з рамени ОПДЛ ім. Л. Глібова.

У першій частині Вечора, яку вів І. Керницький, виступали: Софія Парфанович, піяністка Марія Цісик, П. Ізарський, М. Понеділок, співачка Ганна Шерей, М. Щербак; прочитали уривок з п'єси „Голод" Б. Бойчука В. Лисняк і

(Закінчення на стор. 4-ій)

Панахида по розстріляних

Ню Йорк. — У неділю 27-го грудня о 1-ій год. по полудні відправлено тут в українській православній Св.-Володимирській катедрі (160 Вест 82 вул.) панахиду по розстріляних в Україні в грудні 1934 р. 28 українських поетах, письменниках і інших культурних діячах: Романові Сказинському, Іванові Крушельницькому, Тарасові Крушельницькому, Михайлові Лебединцеві, Романові Шевченкові, Анатолеві Карабутові, Петрові Сидорову, Григорієві Косинці-Стрільцеві, Дмитрові Фальківському, Михайлові Оксамитові, Олександрові Щербині, Іванові Терещенкові, Костеві Буревієві, Олексієві Влизькові, Євгенові Дмитрієву, Адамові Богдановичеві, Порфирові Бутузову, Іванові Бутузову, Володимирові П'ятниці, Якову Блаченкові, Домінікові Польовому, Іванові Хоптяреві, Петрові Борецькому, Леонідові Луквяному, Костеву Півненкові, Гаврилові Проценкові, Сергієві Матяшеві і Олександрові Ляшенкові. Після цієї кривавої екзекуції, як відомо, почалася на Україні т. зв. Велика Чистка, внаслідок якої згинули сотні українських письменників, мистців і науковців. На панахиді було присутніх... 12 осіб, між ними тільки троє представників літературно - мистецького світу.

ЗДА ПЕРЕВІРЮЮТЬ ДАЛЬШУ ДОПОМОГУ ПІВД. В'ЄТНАМОВІ

Саєґон. — Продовжується конфлікт, який несподівано вибух під кінець минулого тижня між американським амбасадором Максвеллом Тейлором у Південному В'єтнамі та головним командантом південно - в'єтнамських збройних сил генералом Нґуєном Ханом і генералами, що його підтримують. Група військовиків у безкровному перевороті арештувала була кільканадцять опозиційних цивільних політиків і розв'язала так звану Високу Національну Раду, задеклярувавши, зрештою, свою льояльність у відношенні до цивільного прем'єра Тран Ван Гуанґа. З американського боку заявлено, що ЗДА принципово виступають проти втручання військових чинників у справи цивільного державного правління. Тому названий генерал Нґуєн Хан публічно виступив проти Максвелла Тейлора та проти Америки, заявивши, що Південний В'єтнам не дозволить на втручання Америки у його внутрішні державні справи і т. п. Амбасадора Максвелла Тейлора цілком підтримав Уряд у Вашинґтоні. Державний секретар Дін Раск заявив в минулу неділю 27 грудня ц. р., що політична стабільність в будь-котрому краю є передумовою більшої допомоги ЗДА і що це тим паче стосується до такої країни, як Південний В'єтнам, що перебуває у стані затяжної і важкої війни проти комуністичних аґресорів. ЗДА не наполягають на зберіганні акуратно таких, а не інших керівних державно - правних установ, як у даному випадку південно - в'єтнамської Високої Національної Ради, але не можуть погодитись із щораз новими політичними замахами — чи-то збоку військовиків, чи духовників - буддистів, чи студентів. Тому теж, до часу, поки американський Уряд не матиме ґарантії, що буде привернена і не буде загрожена конституційність влади — Уряд стримується від виконання недавньої своєї постанови про підвищення економічної допомоги Південному В'єтнамові. Уряд, на внесок амбасадора Тейлора, рішив був підвищити допомогу Південному В'єтнамові на 60-70 мільйонів дол. річно, до суми кругло 575 мільйонів. Ця підвишка, як теж зв'язані з нею пляни на розбудову різних конкретних проєктів у Південному В'єтнамі, тим часом повисли в повітрі. Амбасадор Тейлор постійно нараджується з південно - в'єтнамськими чинниками, але покищо цей конфлікт ще не полагоджений.

Конґо оскаржує Альжир і Єгипет у присиланні повстанцям зброї та старшин

Об'єднані Нації. — Конґолійський прем'єр Мойсе Чомбе надіслав листа президентові Ради Безпеки Об'єднаних Націй, в якому стверджує, що Об'єднана Арабська Республіка і Альжир присилають конґолійським повстанцям не тільки зброю і всякий виряд, але й своїх старшин. Він покликався при цьому на заяви альжирського президента Ахмеда Бен Беллп, що Альжир допомагатиме конґолійським повстанцям зброєю і людьми та на ще гострішу заяву президента Об'єднаної Арабської Республіки Ґамаля Абделя Нассера по такій самій лінії. Бен Белла і ще деякі африканські диктатори „соціялістичної" масти закидають конґолійському прем'єрові Мойсе Чомбе, що він є „лакеєм імперіялістів". Державне конґолійське військо захопило разом із полоненими - повстанцями стрільну автоматичну зброю совєтського походження. Західні газети називають докладно летовища і місцевості у кордонній смузі Східнього Конґа, куди названі африканські держави привозять зброю і виряд та старшин конґолійським повстанцям, які завдяки цій посиленій допомозі знову зросли у силу.

Шелепін запевняє Нассера про ще „міцнішу дружбу", як досі

Каїро. — Теперішній заступник прем'єра СССР і колишній голова совєтського КҐБ Александер Шелепін, який тепер відбуває відвідини в Об'єднаній Арабській Республіці, заявив під час свого виступу в Каїро, що дружнє ставлення Совєтського Союзу до президента ОАР Ґамаля Абделя Нассера тепер куди сильніше, як було колись. Шелепін, який очолює десятичленну совєтську делеґацію, промовляв до Національної Асамблеї (парляменту) Об'єднаної Арабської Республіки. Не згадуючи колишнього совєтського диктатора Нікиту Хрущова по імені, Шелепін заявив, що совєтська політика не зв'язана і не зміняється з особами і що нове совєтське керівництво буде дотримуватися своїх зобов'язань супроти Єгипту, зокрема в ділянці допомоги на будову Асванської греблі. У своїй промові Шелепін атакував гостро конґолійського прем'єра Мойсе Чомбе, як „лакея імперіялістів" й обвинувачував ЗДА в намаганні накидувати Єгиптові бажану їм політику за ціну економічної допомоги.

Новий режим в СССР далі усуває прихильників Хрущова

Москва. — „Советская Россія", офіційний орган РСФСР, подала повідомлення, що дотеперішнього першого заступника голови центрального бюра РСФСР для сільськогосподарських справ Леоніда Єфремова переведено на пост першого секретаря компартії Ставропільської области, значить на підрядне становище. Леонід Єфремов, заступник члена президії, один із членів заступників президії ЦК КПСС, був довіреним Хрущова і його першим заступником у створеному Хрущовим партійному керівництві в сільськогосподарській ділянці для всієї РСФСР. В політичних колах сподіваються, що після перенесення Єфремова до Ставрополя він буде усунений також з президії ЦК КПСС. Водночас із повідомленням про Л. Єфремова совєтська преса подала повідомлення, що колишній перший секретар ЦК Комуністичної Партії України Леонід Мельніков, який був усунений Хрущовим в 1953 році після смерти Сталіна, тепер реабілітований і призначений уже головою комітету безпеки індустрійної праці при уряді РСФСР.

У СВІТІ

● **Західньонімецький уряд у Бонні** висловив занепокоєння з того приводу, що дві великі американські фірми — Стандарт Ойл компанія та інженерна компанія „Літвін" заключили торговельні умови із так зв. „урядом" Східньої Німеччини на $25 мільйонів. Це сума, що дорівнює всьому американському експортові до Сх. Німеччини за останні 6 років.

● **Йорданські прикордонники поранили** трьох жидівських поліцістів у йорданському секторі Єрусалиму. Це була перша перестрілка у тому місті за 8 років між йорданцями й жидами.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provide for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: На рік — $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. — В Джерзі Сіті і закордоном: — На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. — Для членів У. Н. Союзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J. 07303

ЗДА і В'єтнам

В 1961-му році З'єднані Держави рішили допомогти Південному В'єтнамові в його затяжній боротьбі з комуністичною субверсією і агресією. Не встряваючи формально у війну з комуністами в Південному В'єтнамі, ЗДА подають уже чотири роки видатну економічну допомогу цій країні, утримуючи там водночас свої допоміжні з'єднання так званих військових дорадників.

Ведена протягом чотирьох років війна у Південному В'єтнамі виявилася такою ж затяжною і безвивідною, як і була до 1961 року. Якихось виглядів на успішне її закінчення немає. Комуністичні партизани поширюють агресію, завдаючи дошкульних втрат урядовим південнов'єтнамським військам і приділеним до них американським з'єднанням. Водночас із цим Південнов'єтнамська республіка, що мала бути остоєю і заборолом у боротьбі проти комуністичної агресії, перебуває в стані постійного неспокою, внутрішніх заворушень, революцій, змін урядів. Останньою у цій черзі ланкою була спроба військовиків, очолюваних генералом Ханом, захопити всю владу в свої руки, усуваючи силою леґальний цивільний уряд і розганяючи законодатні органи країни.

Ніякого безпосереднього інтересу в Південному В'єтнамі ЗДА не мають. Вони не мають там своїх інвестицій, не зв'язані з В'єтнамом індустрійними та торговельними інтересами. Дотеперішня допомога для Південного В'єтнаму коштує американській нації не лише сотки мільйонів долярів, але й сотки втрат у людях, зокрема у військовому, добре вишколеному людському матеріялі. Однак, усі дотеперішні південнов'єтнамські режими, і військові і цивільні, приймали широку американську допомогу як щось самозрозуміле, щось таке, що їм належиться і чим можна безконтрольно господарювати, не раз у невластивий спосіб. Дехто з провідників Південного В'єтнаму пробував інколи навіть усю цю допомогу знецінювати. Вершка в цьому осягнув головнокомандувач збройних сил Південного В'єтнаму і провідник тамошньої військової кліки генерал Нгу Хан, заявляючи, що американська допомога не доконче потрібна для південнов'єтнамського народу, і що південнов'єтнамські військовики не толеруватимуть „невластивого встрявання" дипломатичних представників чужоземної держави, значить ЗДА, у внутрішні справи Південного В'єтнаму.

Відповідь ЗДА на такого роду безвідповідальні обвинувачення, висловлена амбасадором ген. Тейлором і державним секретарем ЗДА Діном Раском, мовляв, ЗДА узалежнюють дальшу свою допомогу від внутрішньої стабілізації і консолідації в Південному В'єтнамі, була єдиноможливою у наявній ситуації. Якщо цю відповідь візьмуть до уваги і військові і цивільні чинники Південного В'єтнаму, то це вийде на користь самим південним в'єтнамцям і їхній боротьбі з комуністичною агресією. Якщо ж ні, то ЗДА будуть примушені не лише зредукувати свою допомогу, але й припинити її цілком, відкликаючи свої дорадчі з'єднання, чого все більше наполегливо домагається публічна опінія Америки.

Господарська криза

Совєтські економісти з року на рік обіцяють „партії і урядові", що ось-ось у західньому світі постане важка економічна криза, і тоді вже, мовляв, повністю оплатиться політика коекзистенції. Іншими словами, тоді вже Захід сам здасться на ласку комунізму. Але з самих таки звітів різних партійних діячів у Москві на п'ятій сесії Верховного Совєту на початку грудня видно, що в СССР уже впродовж кількох років підсилюється важке економічне напруження, що межує подекуди з катастрофою і голодом, з новим закупом хліба за кордоном.

Новий голова Ради Міністрів СССР Косиґін розпочав свій звіт патетичним реченням: „Підсумки року показують, що розвиток народного господарства СССР іде по шляху, наміченому програмою комуністичної партії. Зроблено новий крок у розвитку продуктивних сил країни". Одначе, райдуга швидко зникла з імперського неба, як тільки Косиґін перейшов від загальників до конкретних даних. Навіть у важкій індустрії, яка нібито виконала плян на 1964 рік, — треба поліпшувати якість виробів, заміняти старі машини, поліпшувати продукцію. Для цього доведеться розбудувати джерела енергії, особливо електрівні. Далі цитуємо за „Літературною Україною" з 11-го грудня: „За останні роки у сільському господарстві встановлені планові завдання не виконувалось. Допущено серйозні помилки — порушення принципу матеріяльної заінтересованости, захоплення адмініструванням, безперервними організаційними перебудовами" . . . Косиґін визнав, що населення СССР не було забезпечене харчами, а промисловість — сировиною. „ЦК КПСС і совєтський уряд занепокоєні відставанням тваринництва", — заявив Косиґін і повідомив депутатів, що відтепер касується „нерозумні підстави обмеження в особистому підсобному господарстві колгоспників, робітників і службовців, скасовується податок із осіб, які мають худобу". І Косиґін, і делеґати знають, що такий крок — це відхід від комуністичної доктрини, але чого не зробиш із „голодухи"! Партія й уряд проголосили устами Косиґіна, що підвищують навіть ціну за продаване державі молоко, „щоб посилити заінтересованість працівників господарства у виробництві його". Доповідач приобіцяв підвищити платню вчителям, лікарям, але „забув" згадати про недавно обіцяну — ще за Хрущова — пенсію для колгоспників. Він попередив населення СССР, що „на порозі комунізму" можна буде купити в крамницях макарони, цукор, олію і консерви, але — „у 1965 році ще залишаться деякі труднощі в постачанні населенню продуктів тваринництва . . . м'яса і масла". Визнав також, що „потреба в житлах ще велика". Словом — велика потреба в усьому, включно з хлібом, який уже закуповують совєтські аґенти в Канаді та в Австралії.

Другий доповідач, міністер фінансів СССР Гарбузов, говорив про передбачені державним бюджетом витрати, в тому числі — 1 100 000 000 рублів — „на органи управління" і 12 800 000 000 рублів — „на оборону". Органи правління, себто партійно - бюрократичний апарат, як виходить з його звіту, пожирають майже десяту частину фондів, призначених навіть на розбудову армії! Гарбузов твердив, що в 1965 році, останньому році т. зв. семирічки, жити буде краще й веселіше. Але промова Косиґіна виявила, що й цієї зими підсовєтському населенню доведеться стояти в чергах під напівпорожніми крамницями, тіснитися на мізерній „житловій площі" — одній кімнаті на родину. Тільки партія не відчуватиме матеріяльних злиднів: Москва призначила для своїх опричників, як і минулого року — понад 1 мільярд рублів.

ПРЕСОВА КОНФЕРЕНЦІЯ ВПРЕОСВ. КИР АМВРОЗІЯ СЕНИШИНА

АРХИЄПИСКОПА І МИТРОПОЛИТА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ ЗДА

У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, 26-го ГРУДНЯ 1964 р.

ВСТУПНІ ЗАВВАГИ МИТРОПОЛИТА

Вітаю Вас, Високоповажані Панове, в місті „Братньої Любови", у Філядельфії з приводу нинішньої Пресової Конференції, під час якої бажаю поділитись з Вами, а через Вас з українською спільнотою, враженнями з Вселенського Другого Ватиканського Собору, який відбув 127 генеральних засідань, в трьох сесіях, від 1962 до 1964 року. Хоч Панове слідкували за діями Вселенського Собору, то все таки не від речі буде заторкнути деякі справи, якими дуже інтересується наша суспільність.

При Божій помочі та наполегливій праці Членів Передсоборових і Соборових Комісій і вичерпних дискусій Соборових Отців, схеми-проєкти соборових документів прибрали ясний характер, так, що Конституція Божественної Літургії була прийнята Вселенським Собором та затверджена Св. Отцем, Папою Павлом VI, під час другої Сесії Собору, 4-го грудня 1963 року, а три схеми: про Церкву, Екуменізм і Східні Церкви були готові, тобто опрацьовані Соборовими Комісіями, передискутовані й одобрені позитивним голосуванням Соборових Отців, так, що при кінці третьої Сесії Собору, 21-го листопада 1964 року, Св. Отець Павло VI торжественно затвердив їх, на велику радість усіх Соборових Отців, а зокрема Соборових Отців Східнього Обряду.

Годиться згадати, що Члени Соборових Комісій та Соборові Отці працювали ще над такими схемами-проєктами: Про Уряд і обов'язки Єпископів у Церкві, про Священичий Стан, про Обов'язки й життя священиків, про Місійну діяльність Церкви, про Апостолят мирян, про Католицькі Школи, про Тайну Подружжя, про Церкву в нинішньому світі, про Релігійну свободу, про Економію і культуру, про Голод і вбожество, про великий приріст людности та про нуклеарну війну. Повищі схеми будуть готові на четверту Сесію Вселенського Другого Ватиканського Собору. З цих схем можна було бачити, що Вселенський Собор брав до уваги всесторонню душпастирську діяльність під аспектом християнської любови і толерантности до інших віровизнань.

Схвалена і затверджена Конституція про Божественну Літургію мала на цілі оживити активну участь вірних латинського обряду в Божественній Літургії. Досі, дуже рідко вірні латинського обряду брали активну участь у Божественній Літургії. Тільки слухачі відповідали на зазиви літургізуючого священика, а вірні прошіптували приватні молитви чи прислухувались пісням при звуках органів. Молитовний діялог між священиком і вірними був дуже обмежений. Зате наша Божественна Літургія у візантійсько - українськім обряді має дуже гарний діялог, тому у нас, крім деяких скорочень, не треба у Божественній Літургії вводити ніяких нових реформ. Конституція про Божественну Літургію дозволяє ввести розговірну мову в деяких частинах Літургії, залишаючи давню літургічну мову. Якщо брати до уваги саме таїнство Божественної Літургії, тоді розговірна мова є другорядною справою у Божественній Літургії. Вона, як незглибима Тайна, вимагає від вірних передусім глибокої віри та побожної участи. Тому в нашій Божественній Літургії, у Великій Єктенії є особлива молитва: „За святий храм цей, і за тих, що з вірою, побожністю та страхом Божим входять до нього, Господу помолімось". Сама розговірна мова не заступить віри в таїнство Божественної Літургії, ані не наповнить набожністю людських душ. Тут треба літургічного знання, яке дасть нам краще зрозуміння Божественної Літургії.

Для нас, українців-католиків, важливою є схема про Східні Церкви, яка чітко підкреслює велику гідність Східніх Церков, доручає зберігати традиції тих же Церков та поодиноких Східніх Обрядів, збільшує патріярші права та дозволяє творити нові патріярхати, потверджує дисципліну в уділюванні Св. Тайн, поясніює обов'язки мирян в Богопочитанні та повчає про взаємини з православними Церквами. Ця схема є дуже корисною для збереження й розвитку Української Католицької Церкви в майбутньому.

Слід підкреслити, що наш Візантійсько-Український обряд здобув собі загальну популярність та признання єпископів цілого світу. Багато з них перший раз бачили нашу Божественну Літургію. Участь наших 17 Єпископів, на чолі з Первоієрархом, Високопреосвященнішим Верховним Архиєпископом Кир Йосифом Сліпим, Митрополитом Галицьким, що прибув з большевицького заслання на Вселенський Собор, зробило велике враження на Отців Собору. Нашу Церкву репрезентувало шість Членів у Соборовій Комісії Східніх Церков.

Якщо порівняти цей Собор з минулими Соборами, а передусім з Першим Ватиканським Собором, що відбувався в роках 1869-70, то теперішній Собор має душпастирський характер, ставши на екуменічній плятформі, простягаючи руку до всіх людей світу та всім віровизнанням. Маю в Бозі надію, що під впливом цього Вселенського Собору наступить наближення між українцями католицького й православного віровизнань, а напевно усунеться перегороду, яка ділила нас в минулі часи. А це був би великий крок вперід до майбутнього церковного поєднання.

ЗАПИТ: Високопреосвященніший Владико, від цю пору стала актуальною справа розговірної мови в Божественній Літургії. Ви свого часу видавали цінний журнал „Ковчег", у якому українською і англійською мовами поміщували статті про Божественну Літургію і літургічні справи. Тепер цікаво нам знати, який Ваш погляд на розговірну мову в нашій Божественній Літургії?

ВІДПОВІДЬ: Передусім хочу знати про яку розговірну мову Вам йдеться? Бо багато американських єпископів побачили, що в ЗДА розговірною мовою є не тільки англійська мова, але й мови інших національностей, які не асимілювались впродовж довгих років, хоч є добрими американськими громадянами. Як тільки введено розговірну мову у Божественну Літургію латинського обряду, то такі національності, як словаки, поляки, французи, еспанці, італійці, мадяри й інші почали домагатись в Божественній Літургії мови своїх батьків. Отже, про яку розговірну мову йдеться у нашій Божественній Літургії, та якої мови бажали б собі наші вірні?

Щоб довідатись, якої мови бажають собі наші вірні у Філядельфійській Архиєпархії, пляную звернутись до них анкетним листком, в якому мають дати свою відповідь. Це не буде ніякий плебісцит, ані голосування, а інформація для Митрополичого Ординаріяту, щоб не накинути їм мови такої, якої вони собі не бажають.

При вирішуванні справи розговірної мови в Богослужбах, не можемо йти наслїпо за іншими католиками латинського обряду, які є автохтонами своїх країв та мають природну базу до задержання своєї матірньої мови в майбутньому. Проте й вони натрапляють на поважні труднощі з уведенням англійської мови. Деякі єпископи задержали дотеперішню літургічну мову й не плянують заводити іншої мови, щоб не впроваджувати замішання між вірними.

Ми, українці, дякуймо Богові за те, що маємо свій окремішній обряд й окрему від інших католиків латинського обряду мову, в наших церковних Богослужбах. Якщо наші вірні з любов'ю і пошаною будуть зберігати Візантійсько-Український Обряд, то він збереже їх від асиміляції. При цьому треба розрізнити асиміляцію від американізації. Добрим американцем повинен бути кожний українець, що прибув до З'єднаних Держав, але ніякий українець з американським горожанством не повинен асимілюватися з іншими національностями, тобто, позбуватись української національної свідомости, свого обряду, своєї Церкви та розгублюватись серед інших національностей. Нашому обрядові завдячуємо те, що в ЗДА маємо свої церкви і священиків, свої єпархії і єпископів та митрополитів. Ця окремішність обряду й мови у Богослужбах зберегла нас від заливу інших національностей. З цього слідує, що нам треба далі плекати любов до католицької Церкви в українськім обряді. Цей наш обряд викликав велике враження на всіх Соборових Отців. Латинники перебрали навіть деякі молитви з нашої Божественної Літургії, напр., співлітургізування кількох священиків при одному престолі. А на третій Сесії Другого Вселенського Ватиканського Собору Св. Отець Павло VI служив Божественну Літургію, до якої співлітургізувало 24 єпископів з різних країн світу.

Наших вірних збереже при Церкві не сама розговірна мова, а знання нашого чудового обряду та розуміння символіки Богослужб, що причиниться до поглиблення віри і збільшення набожности. А щоб розуміти літургічну мову нашої Божественної Літургії, треба вивчити 400 слів, а це не така важка процедура. Про це повинні подбати священики й учителі у парохіяльних школах, як цілоденних, так і вечірніх чи суботніх.

Досвід виявив, що розговірна мова, яку впроваджено у деяких єпархіях вже давніше, не задержала вірних про своїй Церкві, бо там не було належного розуміння обряду й

(Закінчення на стор. 3-ій)

Любомир Винар

ОЛЕКСАНДЕР ОГЛОБЛИН

(65-ліття з дня народження і 45-ліття наукової праці)

(4)

Історіографічні праці

Досліджуючи різні періоди української історії, проф. О. Оглоблин присвячує значну частину своїх дослідів українській історіографії, яку розглядає, як процес розвитку української національно-історичної думки, втіленої в історичній науці. Історик досліджує історіографію XVII-XVIIIст., зокрема Літопис Самовидця і проблему його авторства, українську національну історіографію середини XVIII ст., „Історію Русів", питання авторства цього історично-патріотичного пам'ятника і його вплив на українське життя в кінці XVIII ст. і початках XIX ст. Окремо займається проф. О. Оглоблин дослідами української історіографії XIX і XX ст. Численні його студії присвячені В. Антоновичеві, М. Грушевському, О. Лазаревському, М. Слабченкові, В. Модзалевському, Д. Дорошенкові, Б. Крупницькому і іншим видатним українським історикам.

Будучи одним з найкращих знавців української совєтської історіографії, Олександер Петрович написав чимало історіографічних праць із того періоду. Тепер працює він над питанням української історіографії у вільному світі.

З основних і найголовніших історіографічних праць згадаємо: „До питання про автора Літопису Самовидця" (ЗІФВ УАН, кн. VII-VIII, 1926), „Як большевики руйнували українську історичну науку" (Прага, 1945. 53 стор.), „Українська історична наука в 1920 р.р." (Сучасник, 1948), „Етичні і політичні принципи в історії Русів" (англ. мова, Анали УВАН, 4, 1952), „Григорій Покас та його „Описаніє о Малой Россіи" (ЛНЗб УВАН, ч. I., 1952), „Історія Русів", переклад Вяч. Давиденка, редакція і вступна стаття О. Оглоблина (Видавництво Вісник ООЧСУ, 1956), „Списки історії Русів" (Наук. Зб. УВУ, 1956), „Українська Історіографія 1917-1956, Анали УВАН, т. V-VI, 1957, англ. мова), „Думки про сучасну українську совєтську історіографію" (Ню Йорк, 1964), „Михайло Грушевський і національне українське відродження" (Український Історик, 2-3, 1964).

Крім того появилося багато інших статтей проф. О. Оглоблина на історіографічні теми, як також майже усі головніші історіографічні гасла в Енциклопедії Українознавства належать його авторству.

Інші студійні ділянки і методологія наукової творчости

Проф. О. Оглоблин присвятив частину своїх дослідів історії Української Церкви, досліджуючи, зокрема, церковне життя і діяльність духовенства Лівобережної і Правобережної України XVII-XVIII століть. З найвизначніших праць у цій ділянці слід згадати недруковану монографію „Захарія Корнилович, єпископ Переяславський, коадютор Київської Митрополії" і ціла низка коротших праць, друкованих переважно в українських богословських журналах.

Інша ділянка історичних дослідів Олександра Петровича це історія української культури. Історик досліджував окремі проблеми культурної історії України XVII-XX ст., зокрема проблему іконографії Мазепи, проблему західніх зв'язків українського барокка XVII-XVIII ст., окремі питання історії українського малярства і музики XVIII ст., історію поодиноких бібліотек та архівів і взагалі української культури XVIII-XX ст.

З інших праць і ділянок слід згадати досліди проф. О. Оглоблина над теорією III Риму, які у висліді дали монографію „Московська теорія III Риму в XVI-XVII ст." (Мюнхен, 1951. 55 стор.).

Олександер Петрович також працює над новою схемою українського історичного процесу від кінця XVIII ст. до нашого часу, як продовження традиційної української історичної схеми, що її науково обґрунтував М. Грушевський.

Рівнож цікавили історика досліди над історією українського Середньовіччя. Він написав курс лекцій для Всеукраїнського Заочного Інституту Народної Освіти в 1929 р. п.н. „Стародавня Історія України", який охоплював Київську добу, Галицько-Волинську добу і Татарщину. Також з-під його пера появилися деякі гасла з історії Княжої доби в Енциклопедії Українознавства.

Проф. О. Оглоблин написав низку наукових рецензій на історичні праці, присвячені різним періодам української історії, зокрема понад 60 ре-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Л. Святенко, лікар

ЯКЩО ВАМ ШІСТДЕСЯТ...

Щоб до ста літ жити . . .

Старіння — це наслідок безперервних біологічних зрушень, що відбуваються протягом життя в кожному організмі.

Усі життьові процеси зводяться, в кінцевому підсумку, до руйнування і відновлення. Одні клітини вмирають, їхнє місце займають нові, створені з старих. Такі процеси руйнування й творення відбуваються в усіх тканинах і органах. Називаються вони самовідновленням. З року в рік життєдіяльність клітин послаблюється, інтенсивність процесів самовідновлення знижується. Організм старіє.

Та не завжди старість буває однаковою. В одних випадках вона може наступати як природний етап у житті організму. При цьому людина залишається працездатною, стійкою до хвороб. Таку старість ми називаємо нормальною, фізіологічною. Якщо ж з роками людина стає хворобливою, якщо у неї порушуються якінебудь життьові функції, різко обнижується працездатність, то тут вже доводиться говорити про патологічну старість.

А трапляється й так, що людина старіє у порівняно ранньому віці. Організм її дрягліє, у неї погіршується пам'ять, вона починає швидко стомлюватися. Така передчасна старість настає, в основному, внаслідок ослаблення організму після захворювань, викликаних інфекціями, отруєнням тощо, а також внаслідок неправильного способу життя. Боротьба з передчасною старістю — це шлях, який веде до значного продовження людського життя.

Безперервно збільшується пересічна тривалість життя. Тепер вона вже наближається до 70 років. Але й це ще дуже мало. Учені вважають, що людина повинна жити щонайменше 100 років. Люди самі своєю нестриманістю, своєю безладністю, своїм погодженням з власним організмом зводять цей нормальний реченець до значно меншої цифри.

Деякі відомі фізіологи відсували межу нормальної, з їхньої точки зору, тривалости життя ще далі — до 150-160 років. І хіба факти не підтверджують правильність такої думки? Адже поряд з нами ще живуть люди, які були сучасниками Тараса Шевченка. І нерідко вони відзначаються бадьорістю, енергією, працездатністю. Причина цьому — уклад життя, режим, якого вони завжди дотримувалися, особливо в похилому віці.

Найголовніше — праця.

Людина іде на пенсію. За плечима велике трудове життя. А попереду? Невже роки бездіяльности, безплідного існування?

Ні, повноцінне життя і в похилому віці немислиме без цілеспрямованої суспільнокорисної праці. Ніщо не може замінити людині усвідомлення того, що її діяльність потрібна іншим, відчуття задоволення від зробленого. Така діяльність найкраще позначається і на здоров'ї. Вона створює добрий настрій, позитивно впливає на нервову систему. До того ж праця організує людину, допомагає їй додержувати певного розпорядку. А це, в свою чергу, забезпечує потрібний ритм фізіологічних функцій всіх органів і систем, правильну виміну речовин.

Нехай ви вже не працюєте у фабриці чи в бюрі, і все ж таки ні в якому разі не порушуйте режим, який виробився у вас протягом життя. Вставайте в один і той самий час, їжте у відповідні години, в одні і ті самі години працюйте і відпочивайте. Працювати треба обов'язково. Найкраще приділяти для цього ті години, які раніше були зайняті роботою. При цьому дуже важливо, щоб праця, яку ви обираєте, була легкою, невтомливою, але обов'язково корисною. Наприклад, хто може краще, ніж люди з великим життьовим досвідом, що вже пішли на пенсію, допомагати молоді працювати, вдосконалювати свою майстерність.

Чудовим зайняттям може бути садівництво, городництво, бджільництво, розведення квітів, дрібні слюсарні і столярні роботи, а для жінок ще й вишивання.

Працюючи людина стомлюється. Тому їй обов'язково потрібен відпочинок. Під час відпочинку в організмі відбувається посилене живлення всіх органів і особливо тих, які безпосередньо брали участь у роботі. Поновлюється витрачена енергія. Організм наче підготовляє себе до наступної діяльности.

Що ж ми розуміємо під відпочинком? Звичайно, не лише сон та повну бездіяльність. Це тільки один з видів відпочинку — пасивний. Не менш корисний є і активний відпочинок, який включає фізкультурні вправи, спорт, прогулянки. Всі ці способи активного відпочинку цілком добрі для людей похилого віку.

Систематичні зайняття фізичною культурою дають відчуття легкости у рухах, поліпшують діяльність серцево - судинної системи, органів руху, травлення. Тим часом в результаті тривалої бездіяльности м'язів, особливо кінцівок і тулуба, вони слабнуть, зменшується об'єм грудної клітки, дихання стає поверхневим, гірше починає працювати серце. Однак в похилому віці не слід захоплюватися інтенсивними зайняттями фізичною культурою. До того ж в кожному окремому випадку слід вибирати найдоцільніші вправи.

Дуже важливо чергувати один вид відпочинку з іншим: прогулянки — з переглядом телевізійних передач, зайняття фізичною культурою — з грою в шахи, шашки або читанням книжок.

Корисно відпочивати не лише після роботи, а й під час коротеньких перерв. Людині у похилому віці, зокрема, рекомендується відпочивати 20—30 хвилин до обіду і близько години — після. Якщо людина після обіду відпочиває лежачи, в неї краще відбувається процес травлення. Потрібні також прогулянки перед сном. 20—30 хвилин, проведені на свіжому повітрі, зроблять ваш сон міцнішим, відпочинок повноціннішим.

Обов'язково треба вміти організувати свій відпочинок у дні, вільні від праці. Особливо корисно проводити ці дні поза домом. Що може бути краще, ніж рибальство, мисливство або прогулянки? Вони завжди приносять людям велике задоволення і чудово зміцнюють здоров'я.

Харчовий режим.

З особливою увагою треба ставитися до харчування у похилому віці. Слід пам'ятати, що порушення в харчовому режимі у літніх людей різко позначається на функціонуванні всього організму, і порушені функції у них відновлюються значно повільніше, ніж у людей молодого й середнього віку.

Перша вимога, якій повинен відповідати харчовий раціон, — це різноманітність і повноцінність їжі. Важливо забезпечити організм повноцінним білком, головним чином за рахунок молочних продуктів, а також деякої кількости м'яса і риби.

Щоправда, м'ясо і риба повинні входити в раціон в обмежених кількостях (100—150 грамів на добу) і в основному у вареному вигляді. Смаженими їх рекомендується вживати лише один - два рази на тиждень. Не частіше як два - три рази на тиждень треба готувати і м'ясні та рибні бульйони. В інші дні їх корисно заміняти веґетаріянськими овочевими бульйонами. Щодо яєць, то їх не слід з'їдати більше як одно-два на тиждень. Добрим джерелом повноцінного білка є знетовщена маслянка, сир, квасне молоко.

Велику ролю в харчуванні відіграють товщі. Вони поліпшують смак їжі і в більшій кількості, ніж інші речовини, постачають організмові енергію. Однак, у похилому віці не треба захоплюватися вживанням тваринних товщів, (сало, смалець, вершкове масло та ін.). Бажано якнайширше заміняти їх товщами рослинного походження (наприклад, олією всіх видів). Особливо це необхідно людям, у яких порушена діяльність серцево-судинної системи.

Для організму необхідні вуглеводи, вітаміни і мінеральні речовини. Вони містяться у достатній кількості в найрізноманітніших овочах і городовині. Людина похилого віку повинна в обмеженій кількості вживати рідини (не більше як 1.5—2 літри на добу).

Велике значення для збереження працездатности і доброго самопочуття має кількість їжі, що приймається за один раз. Порції повинні бути невеликими, але харчуватися треба не менше як 4 рази на день.

(„Наука і життя" ч. 6, 1963)

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Пожертви висилати: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE 5020 OLD YORK ROAD PHILADELPHIA, Pa. 19141

ПРЕСОВА КОНФЕРЕНЦІЯ ВПРЕОСВ. КИР АМВРОЗІЯ СЕНИШИНА
АРХИЄПИСКОПА І МИТРОПОЛИТА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ ЗДА

Закінчення зі стор. 2-ої

любови до нього. Зате пригадується мені, як 1958 року відбувалась українська проща до Люрду з усіх усюдів українського поселення, під проводом Високопреосвященного Архиєпископа Кир Івана Бучка. Там прибули паломники зі своїми дітьми, які між собою вже говорили розговірною мовою тих країн, з яких прибули, але на Божественній Літургії відповідали на кожне моління літургізуючих Владик спільно, без ніяких попередніх проб. Отже мова наших літургічних книг була для них тим об'єднуючим чинником, який лучив усіх українців католиків в одну сім'ю, хоч прибули з різних країн світу.

Якщо йдеться про мій погляд на розговірну мову у нашій Божественній Літургії, то скажу, що він такий самий, як погляд Святої Матері Церкви, яка промовляє і навчає своїх дітей такою мовою, якою вони розуміють. Тому, якщо деяким нашим вірним нашого обряду буде потрібно розговірної мови в Богослужбах, то ми про це подбаємо.

ЗАПИТ: А чи Ваша Ексцеленція не думають, що те саме можна зробити з українською розговірною мовою у наших Богослужбах?

ВІДПОВІДЬ: Так, але прошу не забувати, що церковнослов'янську мову маємо у наших Богослужбах вже тисячу років і, що наша церковна музика вже століттями є примінена до церковно-літургічного тексту. До розговірних мов, як української, так і англійської, не буде підходити теперішня церковна музика. Треба мати добрих філологів, щоб упорядкували літургічний текст розговірної мови та композиторів, щоб скомпонували музику до нового тексту. Ми на еміграції ще не спромоглися на музичну школу композицій, ані не узгіднили одної української мови, яка обов'язувала б усіх. Нам не достає диригентів і церковних півців, які зберігали б ті чудові літургічні мелодії наших вікових надбань, а що говорити про щось нового.

Наша еміграція у відношенні до інших національних еміграцій у ЗДА є ще дуже молода. Наші емігранти прибули тут тому 70 років, не маючи ані церков ані шкіл, ані семінарій, ані преси, ані добродійних установ. Щойно з часом, при наполегливій праці та під проводом нашої Духовної Влади почали розбудовувати своє релігійно-національне життя.

При цій нагоді бажаю повідомити Вас, Панове, що маю в пляні оснувати для нашої Архиєпархії гайскул і Джуніор Коледж, у яких, крім звичайних предметів навчали б диригентуру, церковний спів та українознавчих предметів, щоб таким чином виховати нових учителів для наших парохіяльних шкіл та диригентів і півців для наших церков.

Треба вірити, що наше духовенство, зокрема його молодше покоління, разом із нашими добрими вірними, не тільки збережуть усі дотеперішні надбання, але ще більше розвинуть їх на Божу славу та добро нашої спільноти, якщо зберігатимуть наш обряд з усіми його традиціями. Ми переконані, що тільки українська католицька Церква, при допомозі свого окремішнього обряду і мови, збереже своїх вірних при релігійно-народних традиціях. Тому з усякими новостями будьмо обережні.

ЗАПИТ: Ваша Ексцеленція згадували про патріярхати та можливості творення нових патріярхатів; а чи є можливості для створення Українського Патріярхату?

ВІДПОВІДЬ: Так, можливості є! На останній Сесії Вселенського Собору Мелхітський патріярх Максим IV обстоював повне привернення прав та гідностей патріярхів у Вселенській Церкві, а о. Іван Гек, Генеральний Настоятель Баварських оо. Бенедиктинців звернув увагу Отців Собору на створення українського патріярхату. У висліді дискусій Соборові Отці прийняли поправлену схему про Східні Церкви, де говориться про патріярхів і творення нових патріярхів Вселенським Собором чи Апостольською Столицею.

За можливостями створення українського патріярхату промовляє і те, що Апостольська Столиця бажає бачити нашу Церкву міцною і зорганізованою. Ми є свідками творення нових екзархій, єпархій і митрополій. А хто не переживав радісної хвилини тоді, коли довідався, що за старанням Апостольської Столиці приїхав до Риму на Собор з заслання наш Ісповідник, Митрополит Кир Йосиф, якого Св. Отець Павло VI підніс до гідности Верховного Архиєпископа з усіми патріяршими правами в Галицькій Митрополії, та якому призначив місце в базиліці св. Петра перед усіми архиєпископами і митрополитами, що беруть участь у Соборі.

Це все вчинила Апостольська Столиця для нашої Церкви й українців католиків у повному зрозумінні наших духовних потреб, доцінюючи жертви на рідних землях та беручи до уваги наші досягнення в діяспорі. І треба сподіватись, що Апостольська Столиця ще більше вчинить для нашої Церкви й народу, і то без ніяких зовнішніх впливів, петицій чи збирання підписів різними комітетами. Нам треба спрямувати більше уваги на політичні чинники та могутніх цього світу, пригадуючи їм, що український нарід та українська католицька і православна Церкви далі жорстоко переслідувані комуністичною владою та домагатись, щоб вплинули на комуністичний режим, щоб змінив своє відношення до нашого народу і українських Церков.

ЗАПИТ: Ваша Ексцеленціє, а яка Ваша думка щодо Українського Патріярхату?

ВІДПОВІДЬ: Я, як кожний свідомий українець, здаю собі справу з того, що Український Патріярхат — це справа великого значення, і то не тільки церковного, але й національного для українського народу. Він став би надхненням, зокрема для нашого народу на рідних землях, став би передвісником національної самостійности, зміцнював би віру в українському народі та допоміг би краще зберігати наші церковні і народні традиції. Український патріярх відважно виступав би в обороні переслідуваної української Церкви, як це чинив колись Галицький Митрополит, Слуга Божий Кир Андрей Шептицький, що не завагався ні на мить стати в обороні православних церков на Волині, чи жорстоко ліквідованих жидів.

Та, на жаль, до сьогодні не поставлено ясно справи, як цей патріярхат мав би виглядати? Не поставлено його на властивій площині та не взято до уваги православних українців. Колись Митрополит Венямин Рутський та православний Митрополит Петро Могила трактували цю справу інакше. Вони, ті світлі мужі українського народу, намагалися передусім поєднати католиків з православними, а щойно тоді просити Апостольську Столицю про створення Київського Патріярхату, щоб об'єднаний нарід краще міг боронитися перед асиміляцією з поляками чи москалями. Покищо ніодна православна Єпархія у вільному світі не дала запевнення, що створення українського католицького Патріярхату скоріше об'єднає наші Церкви, а деякі одиниці запевняли Св. Отця. Противно, є негативний відгомін з поважних кругів православних українців, що справу Українського Патріярхату не поставлено на належній площині. Є поважні натяки, що створення українського католицького Патріярхату без попереднього домовлення з нашими православними Братами, може нас ще більше роз'єднати, і замість одного, будемо мати два Патріярхати.

ЗАПИТ: Який є підхід до Українського Патріярхату православної Ієрархії?

ВІДПОВІДЬ: „Українське Православне Слово", офіційний бюлетень Української Православної Митрополії в ЗДА, помістив статтю п.н.: „Схаменіться, будьте люди!", в якій осудив акцію комітету в складі 18 членів у Ню Йорку, за збиранням підписів до Св. Отця в справі створення Київського Патріярхату, підкреслюючи, що „недоречність і явна шкідливість цього звернення для цілости українського національно-релігійного життя, що його пропонують підписати кількох професорів, докторів і пань, — очевидна... Для них байдуже, — читаємо там, — що їхній крок, крок українських інтеліґентів, викликує вовка з лісу і повертає відносини між українцями до стану самопожирання й релігійного фанатизму, до стану, з якого запопадливо буде користати тільки Москва, роз'їдаючи нас з середини... Чи чесно, а для цілої української визвольної справи корисно — пише „Слово", — дарувати комусь своїх „православних братів". Їх про це не питаючись. Ми думаємо, що ні!..."

Також „Вісник", орган Української Православної Митрополії у Вінніпеґу, відізвався на акцію нюйоркського комітету 18, підкреслюючи, що Митрополит Іларіон Огієнко у своїй промові під час з'їзду Членів Колегії св. Андрія у Вінніпеґу дня 8-го листопада 1964 року, висловив своє негодування, кажучи: „Нам вкрали патріярхат.. а ми? Він (патріярхат) у серцях наших! Це відчули ті, хто слухає. Тепер католики захотіли цього, але не в православному розумінні! Для них — це тільки форма єпископату, бо патріярхи є правдиві і неправдиві. Жаліємо, що патріярхатом хотять надужити. Патріярхат буде над Дніпром! Себе розбити не дамо! Патріярхат буде, але наш, православний, над Дніпром!"

Також Високопреосвященний Архиєпископ Української Православної Церкви на Східню Канаду, Владика Кир Михаїл під час інтерв'ю з редактором „Світла" в Торонті, дня 21-го жовтня 1964 року на питання, що він думає про Український Патріярхат, про який говорять та який видвигнено на Соборі в Римі, відповів: „Думаю, що це не відповідний час! Ми православні українці можемо теж у кожний час проголосити свого патріярха. Чи ж будуть тоді два патріярхи України? Чи не буде воно краще пождати трохи з цією справою?" („Світло", грудень 1964).

Також не можемо забувати, що Апостольська Столиця станула на екуменічній плятформі, закликуючи всіх людей і Церкви різних віровизнань до єдности та до наближення до католицької Церкви. Йдучи за прикладом Апостольської Столиці, українці католики повинні під прапором християнської любови і толерантности наблизитися до православних українців та говорити з ними про з'єднання українських Церков. Кожний знає, що шлях до цього не легкий і на ньому багато перешкод і труднощів. У нас щойно покінчено „холодну війну", яка тривала роками. А тепер треба багато любови і взаємопошани до себе, щоб прийшло до повного церковного об'єднання.

ЗАПИТ: Високопреосвященніший Владико! Тут-то-там доводиться чути, немов би поміж Вами, а Митрополитом-Ісповідником були якісь розходження?

ВІДПОВІДЬ: Це звичайна видумка тих, які взагалі люблять тенденційно насвітлювати різні справи й тим розбурхувати пристрасті та уми нашого суспільства. Це одиниці, яких добре знають наші вірні з давніших їх виступів проти інших Владик.

Про моє відношення до Достойної Особи Верховного Архиєпископа Кир Йосифа знають усі ще з тих часів, коли наш Первоієрарх перебував на засланні. Пригадую 1962 рік, у якому припадали 70-ті роковини життя нашого Ісповідника. Ці роковини дали мені нагоду спопуляризувати його мучеництво та заговорити перед світом про переслідувану Українську Церкву.

Митрополит Кир Йосиф Сліпий був завжди близький для мене тими ідеалами, за які довелося йому так довго терпіти. Тому я звернувся до всіх наших Владик у вільному світі, щоб стали спільно в обороні Митрополита Кир Йосифа. До їх апробати я вислав нарис пастирського послання, в якому ми взяли в оборону нашу переслідувану Церкву та ув'язненого роками Митрополита - Ісповідника. До цієї справи я заанґажував також усю крайову і світову пресу. Я видав окрему брошуру, в якій насвітлено мученицький шлях нашої Церкви і її Митрополита та доручив напродукувати світлин Ісповідника, які водночас з брошурою вислав я до всіх католицьких єпископів та їх дієцезіяльної преси, прохаючи для нашої Церкви в Україні і для Митрополита-Ісповідника більше уваги. Також доручив я видати жетони з погруддям нашого Ісповідника, щоб розповсюднити їх поміж нашими вірними. Після такої підготовки вся світова преса заговорила про нашу Мовчазну Церкву та її Духового Провідника Митрополита Кир Йосифа Сліпого. Я розпорядив був, щоб у всіх наших церквах віделужено Богослужби в намиренні Владики-Ісповідника та виголошено відповідні проповіді. Не було тоді українського осередку, де не влаштували б святочної академії чи концерту в пошану геройського Владики.

Коли тільки Високопреосвященний Митрополит Кир Йосиф прибув до Риму 1963 року, то я перший з усіх Владик, що живуть поза Римом, у вільному світі, прибув до Вічного Міста, щоб привітати звільненого Митрополита Ісповідника та передати йому побажання від нашого духовенства і вірних. Тоді я мав нагоду перший раз запізнатись особисто з нашим Первоєрархом, поговорити з ним про різні справи нашої Церкви й народу та вручити увесь напечатаний у пресі матеріял про Митрополита і його мученицький шлях.

Тому дозволю собі тут заявити, що я ніколи не виступав неприхильно проти Достойної Особи нашого Первоєрарха Високопреосвященнішого Митрополита Кир Йосифа Сліпого. Правда, буває, що ми не завжди погоджуємося в деяких справах церковного, адміністративного чи народного характеру, але це не значить, що я неприхильно наставлений. Чей же до виміни своїх думок має кожний право. А якщо я маю іншу думку від Митрополита Йосифа на деякі справи, то це не значить, що поміж нами є поважні розходження.

ЗАПИТ: Пробачте, Владико, що порушу ще справу делікатної натури. За словами деяких членів комітету збирання підписів у справі створення українського Патріярхату, ходять поголоски, немов би то Ваша Ексцеленція чинили старання, щоб стати українським патріярхом? Чи є якась у цьому правда?

ВІДПОВІДЬ: Вам відомо, що я, водночас з іншими Владиками нашої Провінції дав заяву у пресі, що я не давав ніякого дозволу на збирання підписів у церковних справах. Якщо я був би доручав комусь збирати підписи за собою, та не був би складав такої заяви. Я маю до своєї розпорядимости десятки священиків, які не відмовились би вчинити мені такої прислуги, як збирання підписів, щоб я став патріярхом. Я уважаю, що Апостольська Столиця виявила нам вже так багато любови і батьківської опіки, що й тепер, коли буде уважати, що настав слушний час, обдарує нашу Церкву такою гідністю, як патріярхат. І вона вчинить це без підписів та накидування Св. Отцеві нашої волі.

Якщо йдеться про Достойну Особу Митрополита Ісповідника, та я завжди був за те, щоб Апостольська Столиця обдаровувала нашого Первоєрарха належними йому почестями. З приводу 70-их роковин Митрополита, я просив Апостольську Столицю, щоб наділила Ісповідника вищою церковною гідністю. На це одержав я відповідь, що таким вивищенням можна в тому часі скомплікувати справу Митрополита Кир Йосифа. Коли ж знову у 1962 році, на першій сесії Вселенського Собору мене вибрали абсолютною більшістю голосів (1 432) до Соборової Комісії Східніх Церков, то по приїзді Митрополита Кир Йосифа, я хотів зрезиґнувати з цього становища в користь Митрополита Ісповідника, але Апостольська Столиця моєї резиґнації не прийняла, а порадила написати прохання до Св. Отця, щоб призначив нашого Первоєрарха членом Соборової Комісії Східніх Церков. Я так і вчинив. І справді за кілька днів проголошено номінацію Високопреосвященного Митрополи Кир Йосифа на члена згаданої Комісії. З повищих прикладів бачите, що я не є проти Митрополита Кир Йосифа.

Мені дуже прикро, що такі поголоски кружляють, але вірю, що повища моя заява прояснить справу й подібні поголоски не будуть мати більше місця серед нашої спільноти.

Український мистець Василь Панчак бере участь в американській образотворчій виставці

Ню Йорк. — Представник старшого покоління українських мистців в Америці, Василь Панчак, був запрошений ґалерією П'єтра Антоніо, при 26 Схід 84 вулиця на Мангетені, до участи у спільній виставці тринадцяти американських мистців. Виставка, в присутності багатьох гостей, відкрилась 18 грудня і вона триватиме до кінця 1964 р. Між учасниками є такі відомі майстри, як Г. Метьюз, Мері Вільнер, Г. Герман, М. Кеннеді та ін. Ця виставка присвячена темі Різдва, більшість образів тематично відповідають її назві „Різдвяний показ". Одна з картин В. Панчака також присвячена різдвяній тематиці. Першого дня виставку відвідало біля 200 осіб.

● Поблизу Данушкоді, в Індії, велетенські морські хвилі за декілька хвилин змели в море кілька сотень людей. У тому ж районі ще в 1960 р. від тайфуну та хвиль загинуло 3 000 осіб.

Фестиваль фільмів О. Довженка у Польщі

У Польщі закінчився „Фестиваль совєтських фільмів", на якому домінувала продукція „Мосфільму". Але в рамках того фестивалю, у Щеціні відбувся показ фільмів Олександра Довженка, найвидатнішого українського кінорежисера і видатного письменника, який кілька років тому помер на фактичному засланні в Москві. Показано кінокартини О. Довженка, між ними і „Звенигору" з 1928 р. та „Землю" з 1930 р., показу яких вже декілька років підряд даремно домагається, навіть через совєтську пресу, громадянство в Україні. У „Звенигорі" О. Довженко робить перегляд героїчної історії України, починаючи її від княжих часів аж до революційних 1917-18 рр. Фільм кінчається тим, що один онук діда, шукача правди, іде до комуністів, а інший від'їздить потягом до частин Симона Петлюри, щоб боротися за українську правду. У „Землі" показано малозначність епізоду з комсомольцем і трактором супроти всієї історії України та супроти могутнього впливу української природи-підсоння на людину. В 1958 р. цей фільм Київської студії, що тепер носить ім'я О. Довженка, був визнаний на світовому конкурсі в Бельгії одним із 12 найкращих фільмів світу.

На здивування глядачів, українців і поляків, — фільми йшли не з титрами українською чи польською мовами, а з російськомовними підписами. Це викликало таке обурення, що навіть пофарбоване на червоно варшавське „Наше Слово", ч. 47, заявило, що все ж таки написи можна було замінити рідною мовою" та висловило жаль з того приводу, що довженківські фільми „не були показані в повному українському озвученні".

У Бостоні помер активний член громади Антін Пащак

Бостон, Массачусетс. — 3-го грудня помер тут на 48 році життя відомий у місцевій українській громаді діяч, член 238 Відділу УНСоюзу Антін Пащак, залишивши дружину Ганну і трьох дітей. Впродовж багатьох років він був активним членом парохії православної церкви св. Андрія і диригентом церковного хору. Був також головою Шрайнер-хору при церкві Алеппо та брав участь у інших організаціях, особливо в хорах. Антін Пащак був також активним членом місцевого Відділу УНСоюзу ім. полк. Є. Коновальця.

Вічна Йому пам'ять

Короткі вісті

● Ігор Іванов, шофер совєтської торговельної агенції, який за шпигунство в користь СССР засуджений був до 20-річного ув'язнення, вийшов на волю, бо суд погодився звільнити його з тюрми за кавцією $100,000, які склала совєтська амбасада. Іванов буде на волі так довго, поки не буде вирішена справа його апеляції від засуду.

● Представники уряду Чілі стурбовані тим, що у двох сусідніх країнах — Арґентіні й Перу, молоді офіцери що далі, то різкіше обвинувачують уряди своїх країн у невмінні розв'язати економічні проблеми, за завелику толерацію комуністів тощо. За останні два роки в 7 країнах Південної Америки відбулися криваві державні перевороти.

†

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що в середу 23-го грудня 1964 р. по довгій і тяжкій недузі упокоївся в Бозі на 71 році життя наш Найдорожчий МУЖ і ТАТО

бл. п.

ІЛЬКО РЕПЕЦЬКИЙ

зам. при 5423 W. Ford Rd., Philadelphia, Pa. член 144 Відділу „Провидіння"

Покійний походив з села Лісники, пов. Бережани, Зах. Україна.

ПОХОРОН відбудеться у вівторок, 29-го грудня ц. р. о год. 9-ій ранку з катедри Непорочного Зачаття Пречистої Діви на цвинтар Факс Чейс.

Тіло Покійного знаходиться в похоронному заведенні Nasevych Funeral Home, Franklin & Brown Sts, Philadelphia, Pa.

В глибокому смутку:
дружина — ПЕЛАГІЯ з дому ПРИЙДУН
син — МИХАЙЛО

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ мого Незабутнього Мужа

бл. п. Миколи Дроня

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

ЗА УПОКІЙ ЙОГО ДУШІ в П'ЯТНИЦЮ, 1-го СІЧНЯ 1965 р. о год. 8-ій веч. в КАПЛИЦІ при Сенфорд і Айві в НЮАРКУ, Н. Дж.

ДРУЖИНА З РОДИНОЮ

ПОВІДОМЛЕННЯ ЧЛЕНАМ І ВІДДІЛАМ УНСОЮЗУ

Повідомляємо Членів і Відділи УНСоюзу, що з уваги на закінчення року, Головна Канцелярія УНСоюзу мусить замкнути рахунки та здепонувати у банках гроші, одержані від Відділів,

не пізніше, як вполудне 31-го грудня 1964 р.

Гроші, прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1964 рік. З уваги на це закликаємо всіх Членів УНСоюзу заплатити вкладки, платні в цьому місяці, якнайскоріше, а всі Відділи УНСоюзу, зокрема ті, які часто спізняються з висилкою вкладок, вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наспіли до Головної Канцелярії не пізніше, як у ЧЕТВЕР, 31-го ГРУДНЯ 1964 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які спізняться з присилкою вкладок, будуть подані як довжники в річному звіті.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ

Foreword by Clarence A. Manning. Ukrainian short stories by Luke Luciw. "Lymerivna" by Marko Vovchok", "Little Myron" and "The Education of Hrytsko" by Ivan Franko, "Nature" by Olha Kobylianska, "The Duel", "On the Rock" by Michael Kotsiubynsky, "The Bad Road" and "The Terrible Night" by Modest Levytsky, "A Conversation" by Lesia Ukrainka, "Their Land" by Basil Stefanyk, "The Changeling" by Les Martovych, "A Flower of Fortune", and "Ready to Go" by Bohdan Lepkyi, "They Caught A Thief" by Marko Cheremshyna, "Adventure of Archangel Raphael" by Yurii Klen, "Unforgettable" by Alexander Dovzhenko, "Homo Lenis" by Leonid Mosendz, "Faust" by Gregory Kosynka, "Blood" by Arkadii Liubchenko, "Petka Klyn" by Yurii Lypa, "Three Kings and A Queen" by Anatole Kurdydyk, "Dienbienphu Will Surrender Tomorrow" by Oleh Lysiak, "The Discarded Newspaper" by Ivan Kernytsky, and "The Girl From Vynnytsia" by Ivan Smoley.

HARD COVER WITH A JACKET DESIGN
BY J. HNIZDOVSKY

328 PAGES PRICE $5.00

"Svoboda" Bookstore
P. O. Box 346 Jersey City, N. J. 07303

FILM
"Basilica of Saint Peter"
котрий випродукувала фірма РОДА в Голивуді, купила американська фірма
HANSEN'S CHURCH FILMS INC.
на Америку й інші краї, з тим застереженням, що фірма РОДА має право випозичати той фільм для висвітлювання лише в українських громадах, осередках.
Заінтересовані в тій справі хай пишуть на цю адресу:
RODA Independent Production
BOX 175 — HOLLYWOOD, CALIFORNIA 90028
Ціна $125.00 за випозичення на одноразове висвітлення в українській громаді.
Власник Фірми РОДА
Інж. РОДІОН СЛІПИЙ

Українське Співоче Товариство
КОБЗАР
Філядельфія, Пенсильвенія
влаштовує 31 ГРУДНЯ 1964 р.
ЗУСТРІЧ НОВОГО РОКУ
в ЗАЛЯХ готелю ШЕРАТОН
1725 Пенсильвенія Блвд.
ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па.
Початок забави 9-та год. веч.
Танкова оркестра Філядельфійської Музичної Академії — Стрій вечоровий
У справі запрошень просимо звертатися: Хор КОБЗАР, 338 Вест Логан Ст., Філядельфія 44, Па.

ЧЕТВЕР, 31-го ГРУДНЯ 1964 р.
в наново удекорованій залі NORMANDY (2nd Fl.)
CENTRAL PLAZA HALL — 111 2nd Avenue
(між 6-7 вул.) в НЮ ЙОРКУ
Об'єднання Демократичної Української Молоді
— влаштовує —
НОВОРІЧНИЙ БАЛЬ — ЗУСТРІЧ НОВОГО 1965 РОКУ
Грає відома оркестра В. БИЧКОВСЬКОГО
ПОЧАТОК о 9-ій год. вечора
БУФЕТ і БАРА у власному заряді
Місця при столиках запевнені

ОЛЕКСАНДЕР ОГЛОБЛИН

Закінчення зі стор. 2-ої

сесій на докторські та кандидатські дисертації.

Основною методою наукової праці проф. О. Оглоблина є аналітично-синтетична метода, базована на глибинному і всебічному аналітичному досліджені даної проблеми. Ця метода спирається на критичному дослідженні всього джерельного матеріялу, належно перевіреного й систематизованого, з урахуванням усієї попередньої наукової літератури і застосуванням порівняльно-історичної методи досліду. Історична синтеза базована лише на основі цієї аналізи і лише в її рямках. Як допоміжну вживає історик мікроаналітичну методу. Її доцільність визначається вимогами головної — аналітично-синтетичної методи. Саме шляхом цієї мікроаналізи Олександер Петрович прийшов до висновку, що автором „Історії Русів" мусів бути хтось, хто добре знав околиці Новгород-Сіверського. Як допоміжними методами в історичному досліді проф. Оглоблин користується також філологічною, генеалогічною і археологічною методами, які сприяють повнішій аналізі і інтерпретації досліджуваного явища.

Недруковані праці

Велику частину творчости історика становлять праці недруковані, які в більшій частині зберігаються в архіві автора. За нашими обчисленнями Ювілят опублікував 253 праці. Крім того 85 праць залишаються в рукописі. Тут вичислимо лише більші праці: „Нарис з історії української фабрики", „Лівобережно-українська мануфактура XVIII ст." (історичний нарис), „Шкляна промисловість України XVI-XX ст." (історично-економічний нарис), „Історія металургії Правобережної України XVI-XIX ст." (монографія), „Україна в часи гетьманів Івана Скоропадського й Павла Полуботка" (монографія), „Опанас Лобисевич (1732-1805) і початки українського національного відродження" (монографія), „Студії над „Історією Русів" (монографія), „Люди Нової України" (збірка історично-біографічних нарисів).

Виринає питання: чому ці праці досі не надруковано? Частинну відповідь на це питання дав покійний проф. Б. Крупницький, характеризуючи кризу української культури взагалі, а історичної науки зокрема у вільному світі. Він писав: „У цьому полягає наша трагедія на культурному полі. У власних архівах письменників лежала й лежить сила-силенна високоталановитих праць, що тільки зрідка, ніби випадково, появляються на світ Божий. Можливо, що тут почасти вина й самих репрезентантів культури, вони не зуміли організувати видавничої справи, і тому мусіли поступитися перед повінню різних метеликів і писань звичайних графоманів, що їх видавали заподадливі спекулянти культури. А головне все таки те, що не було відповідного зрозуміння серед українського громадянства, не було культурної атмосфери, без якої неможлива поява визначних творів". (Історіознавчі проблеми історії України", Мюнхен, 1959, ст. 127).

Думки Б. Крупницького актуальні по сьогоднішній день. Проте, відзначаючи ювілей творчої праці одного з найвизначніших українських істориків, українська зорганізована громада повинна бодай частинно сплатити борг вдячности і подбати, щоб найважливіші рукописи Ювіліята були видані. Ми пропонуємо, щоб наші наукові, установи, суспільно-громадські і фінансові централі створили спільно „Видавничий Фонд Творів проф. О. Оглоблина". Це було б найгідніше вшанування нашого Достойного Ювілята, а заразом наша культурна скарбниця збагатилася б новими творами тривкої вартости.

Кінцеві уваги

Підсумовуючи життьовий шлях і творчі осяги праці проф. О. П. Оглоблина, хочемо підкреслити насамперед її широкий діяпазон. Як історик він охопив своїми дослідами політичну, економічну, церковну історію, як також історію культури. З допоміжних історичних наук згадаємо генеалогію, геральдику, сфрагістику, історичну біографію й археологію. Ключові позиції проф. Оглоблина в різних наукових товариствах свідчать про його визначні здібності в ділянці організації наукової праці. Як професор українських високих шкіл, він здобув загальне признання від своїх студентів і колег. Він виховав ціле покоління українських істориків і є правдивим опікуном студентської молоді.

Проф. О. Оглоблин працює в надзвичайно тяжких умовах життьової дійсности, але не випускає з рук свого творчого пера, збагачуючи культурну скарбницю щораз новими вартостями.

Закінчуючи цю нашу статтю, хочемо побажати Достойному Ювілятові многих-многих літ творчої праці і кріпкого здоров'я. Хай Всевишній благословить Його працю і дозволить йому відсвяткувати 50-літній ювілей в рідному Золотоверхому Києві.

(Кінець)

З'ЇЗД „СЛОВА"

Закінчення зі стор. 1-ої

Ляриса Кукрицька; у другій частині, яку він О. Тарнавський замість, як було заплановано, Ю. Лавриненка, — виступали: члени Студії Художнього Слова під керівництвом Олімпії Добровольської з читанням віршів совєтських поетів з УССР: І. Грейло, Б. Клєса, О. Кіріченко, Р. і І. Шуган, співачка Ганна Шерей, П. Лжняк, О. Коверко, Ю. Коломиєць, М. Царинник, Я. Гірняк, з читанням твору Петра Ромен-Голубенка, Б. Олександрів, Ізабелла Орловська-Курдидик з читанням віршів Ярослава Курдидика. Вечір затягнувся до 11:30.

У неділю 27 грудня, в Українському Інституті Америки були прочитані доповіді: проф. Г. Костюка — про літературу за кордоном, Остапа Тарнавського — „В англомовному літературному світі", а до проблематики української літератури для дітей — з рамени ОПДЛ доповіді ред. Б. Гошовського „Назад до Івана Франка" і Лесі Храпливої „Українська дитяча література на еміграції". Через обмежений час запланованої дискусії не було, вона обмежилась до коротких виступів письменників Софії Парфанович, Людмили Коваленко.

В організаційній частині З'їзду члени „Слова" мали своє засідання, а члени ОПДЛ відбували свою нараду. Члени „Слово" заслухали докладний звіт голови Об'єднання проф. Г. Костюка про працю, фінанси, видання нового Збірника та в кінці вибрали нове Правління Об'єднання „Слово". Члени ОПДЛ ім. Леоніда Глібова мали Підготовчу Нараду до З'їзду ОПДЛ, що буде скликаний весною 1965 р. в Торонто. На нараді виступали голова ОПДЛ ред. Б. Гошовський, Леся Храплива, Ніна Мудрик-Мриц, М. Щербак, редактор „Веселки" В. Барагура, представник „Самопомочі" у Ню Йорку інж. Р. Білинський, Л. Полтава та ін. Крім різних організаційних справ та проблем української літератури для дітей поза межами окупованої України, учасники наради обговорили питання про ставлення до т. зв. „культурного обміну" з присланими з УССР представниками і одноголосно вирішили категорично відмежуватись від т. зв. „культурного обміну" з совєтами.

Увечорі того ж дня в Українському Інституті Америки відбулася товариська вечеря з концертовою програмою. Від Українського Інституту Америки гостей привітав дир. Ю. Ревай. У програмі виступали співачка Ізабелла Орловська-Курдидик в супроводі піяністки Євгенії Чапельської, піяністка Христина Петрівська; читали вірші Ю. Буряківець, М. Царинник, деклямувала свої вірші англійською мовою Х. Петрівська.

ПОВІНЬ В КАЛІФОРНІЇ

Широкі простори західніх стейтів ЗДА Каліфорнії, Орегону і Невади зазнали страхітливого спустошення внаслідок минулотижневого виливу рік. Згинуло в хвилях повені 44 особи, цілі міста і села поруйновані. 17 000 осіб залишилися без даху над головою, десятки тисяч населення треба було евакуювати. В п'ятницю і в суботу повінь почала опадати і люди почали вертатись до своїх осель і домів, але з неділею 27-го грудня знову почалися дощі і виникла загроза нової повені.

На фото: каліфорнійське містечко Алтон залляте водою

УСТ „Чорноморська Січ" Нюарк відбуло Загальні Збори

Нюарк. — В неділю, 27-го грудня, в залі дому матірнього Товариства в Нюарку відбуло УСТ „Чорноморська Січ" свої Загальні Збори. Ними проводила президія в складі С. Хромовський, д-р І. Ярош і Р. Копійчук, яких вибрали приявні одноголосно після відкриття Зборів і вступного слова діючого голови УСТ-а Богдана Підлуського. Вичерпні звіти, які дали повний образ діяльности УСТ „Чорноморська Січ", зали наступні члени Управи: О. Сташків — голова до жовтня ц. р., інж. І. Герус — секретар, Б. Сольчаник — фін. секретар, ред. З. Снилик — спортовий референт, О. Вислоцький — лайковий першої дружини Футболу, І. Савицький — ланковий футб. дружини учнів, Адріян Лапичак — ланковий відділу жінок, О. Твардовський — пресовий референт, і Богдан Підлуський — теперішній діючий голова. Звіт Контрольної Комісії зложив її голова інж. Микола Семанишин і на його пропозицію, після вичерпання дискусії, уділено одноголосно абсолюторію уступаючій Управі.

На пропозицію номінаційної комісії, яку очолював мґр. Ярослав Пиндус, вибрано однолосно нову Управу УСТ „Чорноморська Січ", що її очолив знову її діючий голова Богдан Підлуський. До складу нової Управи разом з ним були вибрані: О. Вислоцький, В. Матіяш, Б. Сольчаник, О. Твардовський, Л. Рудзінський, П. Гой, І Савицький, Б. Чапля, С. Хромовський, д-р І. Ярош, інж. І. Герус, П. Полянський, мгр. Я. Пиндус, С. Коноба, Е. Саварин, Ю. Іванків, С. Чижович, А. Лапичак, ред. З. Снилик і мгр. І. Хамуляк. До Контрольної Комісії ввійшли: інж. М. Семанишин, мгр. А. Гординський і М. Матіяш.

Пости Управи мають бути розділені поміж її членами на першому засіданні вибраної Управи. Вкінці Збори обговорювано плян праці Товариства на наступний рік, при чому віддано чимало уваги справі активізації ряду ланок та посилення праці над молоддю і будучности першої футбольної дружини, яка грає у найвищій лізі Східної Конференції.

УСТ „Чорноморська Січ" є одним із спортових Товариств, які мають свої окремі відділи УНСоюзу. На чолі 214 відділу УНСоюзу при „Чорноморській Січі" стоять: голова Б. Сольчаник, секретар Анна Твардовська і касир О. Твардовський, який зорганізував цей відділ. На Загальних Зборах УСТ „Чорноморська Січ" був приявний спортовий редактор „Свободи" Володимир Сохан.

Висліди Двомісячника Рідного Слова в Австралії

Кобург, Австралія. — З ініціятиви Союзу українських Організацій Австралії та Української Центральної Шкільної Репезентації, у цій країні відбувся 6-ий з черги Двомісячник Рідного Слова. Як повідомив через українську пресу в Австралії проф. Дм. Нитченко, керівник преси СУОА, впродовж двох місяців було розповсюджено 2.927 книжок, на суму 2.254.10 австралійських фунтів, на 834 а. фунти більше, ніж минулого року. Крім того, організована молодь провадила кампанію за збільшення кількости передплат на молодечі журнали. Найбільше праці в ділі розповсюдження українськох книжки доклали Укр. Шкільні Ради. Громади з їх філіями, Батьківські Комітети, молодечі організації та окремі особи. Від імені УЦШ Ради проф. Нитченко оприлюднив подяку п. В. Фокшанові, який своєчасно постачав популяризовані потрібною літературою. Наймолодша — 15-річна еміграція в Австралії ще нараховує несповна 20.000 українців, веде перед у всіх поселенцях у вільному світі в справі розповсюдження друкованого рідного слова.

● ЗДА і Румунія підписали 23-го грудня дворічний договір про культурну виміну в 1965 і 1966 роках. З виміни буде 6 скористати по 6 студентів університету, по 4 наукові для студій та два професори з обидвох держав. З виміни мають скористати студенти для вивчення мов, техніки і промисловості та мистці й представники радія й телевізії.

Ринок праці

„Пройдіть вулицями промислового міста і в очі вам впаде велика кількість розклеєних листівок: запрошують на будови робітників різних спеціяльностей. Ми звикли пишатись цим, бо в нас, на відміну від капіталістичних держав, робочі руки в пошані. Але об'яви свідчать і про інше: саме робочих рук нам бракує". („Молодь України" з 9-го грудня).

Збори Відділів Українського Народного Союзу

П'ЯТНИЦЯ, 1-го СІЧНЯ 1965 р.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Річні збори В-ва св. Василія Великого — 364 Відд. в 2-ій год. по пол. в УНДомі, 3161 East 93rd St. Проситься членів прибути на збори і вирівняти вкладки. — Управа Відділу

ТРЕНТОН, Н. Дж. Річні збори Т-ва Запор. Січ — 245 Відд. в 1-ій год. по пол. в залі Укр. Правосл. Церкви, 824 Adelin St. На порядку денному: звіти уступаючої Управи і вибір управи на 1965 р. Проситься членство прибути на збори. — М. Мартиненко, секретар.

СУБОТА, 2-го СІЧНЯ 1965 р.

ВУНСАКЕТ, Р. Ай. Річні збори Т-ва ім. І. Франка — 241 Відд. в 2-ій год. по пол. в залі при 74 Герис Евеню. На порядку дня: касовий звіт, вибір нового уряду на 1965 р. та інші справи. Проситься членство обов'язково прибути. — Ст. Бардачевський, секр.

НЕДІЛЯ, 3-го СІЧНЯ 1965 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Річні збори Т-ва Січ — 170 Відд. в 3:30 по пол. в УНДомі, 96 Фліт вул. Збори відбудуться при будь якій кількості членів, на годину пізніше. Проситься членство взяти участь в зборах. — А. Дидик, секр.

ШАРОН, Па. Річні збори Т-ва Вільна Україна — 386 Відд. в год. 1-ій по пол. в церковній залі, 375 Кларк вул. На зборах відбудеться вибір нової управи на 1965 р. Проситься членство прибути. — Управа.

НЕДІЛЯ, 10-го СІЧНЯ 1965 р.

MONESSEN, Pa. Місячні збори 338-го Відд. в год. 1-ій по пол. в Український залі на 2-ій вулиці і 213 Скупмекер Евені. Повідомляється, що Управа Відділу на 1965 р. залишилася та сама, що була в 1964 р. Проситься членів сплатити свої залеглі вкладки. — П. Янковський, предс., Н. Куць, секр., 109 Linden Ave., Monessen, Pa.

Посмертні згадки

ІРИНА з ЛУНІВ ЛОМАГА, членка Т-ва „Верховина" — 184 Відд. УНС в Ню Йорку, Н. Й., померла 3-го жовтня 1964 р. на 60-му році життя в Монклер, Н. Дж. Покійна походила зі Львова, була вдовою по бл. п. Юліянові, знаному укр. промисловцеві, що згинув трагічно на вул. Львова в 1943 р. Полишила в смутку дочку Марію, синів інж. Мирослава і Юрія з дружинами і внуками, сестру Ольгу Городецьку, братів інж. Івана, д-ра Володимира і д-ра Франца та шурина Романа. Похорон відбувся 7 жовтня 1964 р. з шкільної каплиці св. І. Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. на цвинтар Gate of Heaven" у Випані, Н. Дж.
Вічна Їй Пам'ять!
Управа Відділу

СТЕПАН МЕДВІДЬ, довголітній член Т-ва ім. С. Коновальця — 238 Відділ УНС в Бостоні, Масс., помер 15 вересня 1964 р., на 75-му році життя. Народжений у Львові, Україна. Залишив в смутку 6 дітей: Івана, Миколу, Петра, Михайла, Гелену і Марію. Похорон відбувся з укр. кат. церкви Серця Ісусового, а відтак на Mt. Hope Cemetery, Roslendale, Mass.
Вічна Йому Пам'ять!
А. Ремик, секр.

ЮСТИНА ГРИНЬКІВ, член 438 Відд. УНС в Вест Істон, Па., померла 4 жовтня 1964 р., на 75-му році життя. Нар. в с. Полиня, пов. Сянік, Україна. Залишила в смутку мужа, доньки Джину, Ольгу, Стеллу, сина Теодора і Волтера, сестру Марію, 22 внуків і 6 правнуків. Похорон відбувся 8-го жовтня 1964 р. з церкви Св. Духа при участі родини і парафіян на цвинтар св. Духа.
Вічна Їй Пам'ять!
Терлецький, секр.

ІВАН БАБЕЙ, член Т-ва Дністер — 498 Відд. УНС у Ванкувер Б. К., Канада, помер 9 жовтня 1964 р. на 51-му році життя. Покійний нар. в с. Стара Ропа, пов. Старий Самбір, Зах. Україна. До УНС вступив 1948 р. Був примірним членом УНС та активним в українському громадському житті. Полишив у глибокому смутку дружину Іду, доньку і 2 синів, а на Україні маму, 3 братів, 3 сестри і брата тут в Канаді. Похорон відбувся з похор. заведення на цвинтар Aberdia б. м. Aldergrove B.C., при участі родини, сусідів і членів Т-ва.
Вічна Йому Пам'ять!
Управа

ВАРВАРА СВІТНА, довголітня членкиня Б-ва св. Миколая — 255 Відд. УНС у Вест Нютон, Па., померла 2-го листопада 1964 р. на 69-му році життя. Покійна нар. 15 квітня 1896 р. в Моровичах, пов. Самбір, Зах. Україна. До ЗДА прибула 1921 р. а до УНС вступила 1922 р. Була зразковою членкинею. Залишила в смутку синів Володимира і Мирослава, сестру Маргариту. Похорон відбувся 5 листопада ц. р. до укр. греко-кат. церкви св. І. Хрестителя в МекКіспорт, а звідтіль на місцевий цвинтар у Вест Нютон. Супроводжали її на місце Вічного Спочинку рідні, приятелі та численно зібрані союзовці.
Вічна Їй Пам'ять!
Марія Тамассі, секр.

Dalka Company DEPARTMENT STORE 43 E. 7th St.
Tel.: GR 3-3550. New York City
Гриби з наших Карпат! Правдиві. Висилаємо детально та гуртом.

Різне

Українське Висилкове Бюро
Roman Parcel Service
141 2nd Ave., New York City
Tel.: GR 5-7430
бажає Всім нашим ПРИЯТЕЛЯМ і КЛІЄНТАМ ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

Праця

• HELP WANTED MALE •

MISCELLANEOUS FACTORY WORK
All union benefits, including paid holidays, Blue Cross, pension, vacation, sick leave, steady employment plus overtime.
Call WAbash 5-2200
(Linden, N.J.) (19-M)

Праця
MALE & FEMALE

ГОДИННИКАРІ
досвідчені працівники при "Pin Levers". Добра платня, постійна праця, приємні умовини праці. Telephone 9-5.
DREW TODD ENTERPRICES
2468 North Jerusalem Rd.
North Bellmore, L. I.
516 TA 6-1070

Theater

ДРУГИЙ ВЕЛИКИЙ ТИЖДЕНЬ! ЗАХОПЛЮЮЧА ДРАМА ЗА ПОВІСТЮ
АНТОНА ЧЕХОВА
„Дім з мезоніном"
ЕКСТРА!
„В СВІТІ ТАНЦЮ"
CAMEO 8th Avenue at 44th Street
JU 6-8534

ПЕРШИЙ РАЗ в АМЕРИЦІ Опера ЧАЙКОВСЬКОГО в концерах
ИОЛАНТА
„Приємно слухати, слідкуючи зі зворушенням" — „Ню Йорк Таймс"
„Зірки балету Кірова"
CARNEGIE HALL CINEMA
7th Ave. & 56th Street
PLaza 7-2131

Theodore WOLINNIN, Inc.
Директор Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N. Y. (9)
Tel.: GR 5-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА.

ІВАН КОВАЛЬЧИК
FUNERAL HOME
Completely AIR CONDITIONED
Заведення ПОХОРОННЕ в СТЕЙТІ NEW JERSEY.
Ціни приступні для всіх. Обслуга чесна й найкраща. У випадку смутку в родині, кличте, як в день, так і в ночі:
John KOWALCHYK
129 GRAND STREET (cor. Warren Street)
JERSEY CITY 2, N. J.
Tel.: HEnderson 4-5131

Петро ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ.
Контрольована температура.
Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ.
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568

Книжки

Т. ПАСІЧНИК
ПО ВСІЙ УКРАЇНІ
Поема $2.50

ПЕТРО ГОРДІЄНКО
Епопея
Частина перша: В ДОРОЗІ $2.50
Частина друга: РІДНИЙ ГОМІН . $2.50

Набути можна у всіх українських книгарнях Ню Йорку.

ЦІННИЙ ДАРУНОК НА СВЯТА
ПЕРЕДПЛАТА „СВОБОДИ"
ДЛЯ ВАШИХ РІДНИХ, ПРИЯТЕЛІВ чи ЗНАЙОМИХ
Річна передплата тільки $12.00
Замовлення залучуючи чек або моні ордер слати
"SVOBODA", 81-83 Grand St., Jersey City, N. J. 07303

ЦЕ ВЕЛИЧЕЗНА РІЗНИЦЯ, ДЕ ВИ ОЩАДЖУЄТЕ!
4.25% a year
Ощаджуйте від 15-го, заробляєте від 1-го кожного місяця.
Ощадності загарантовані до $10.000.00 державою — U.S. Govt.

IRVING SAVINGS and Loan Association
126 MARKET STREET near Main • PATERSON
ARmory 4-4204 • Daily, 9-3; Also, Fri. Eves. 6-8
FREE PARKING: Cor. Hamilton & Union Streets

РІЗДВЯНІ КАРТКИ
В КОЛЬОРАХ З ГАРНИМИ УКРАЇНСЬКИМИ СВЯТОЧНИМИ ПОБАЖАННЯМИ.
Картки виготовлені на підставі оригінальних взірців знаних українських артистів-малярів.
• По 10 центів штука, з копертами.
• З релігійними взорами 12 за $1.00.
Замовлення просимо слати враз з грішми до
SVOBODA — P. O. Box 346 — Jersey City, N. J. 07303

ПРИЙМАЄТЬСЯ ОГОЛОШЕННЯ СВЯТОЧНИХ ПОБАЖАНЬ У „СВОБОДІ"

Адміністрація „СВОБОДИ" повідомляє, що йдучи назустріч загальним побажанням, вона й в цьому році призначить окремі шпальти збільшеного Різдвяного числа на оголошення традиційних святочних привітів і побажань. Ціни оголошень:

1 цаль через 1 шпальту	$ 3.00
1 цаль через 2 шпальти	5.00
2 цалі через 2 шпальти	10.00
3 цалі через 2 шпальти	15.00
4 цалі через 2 шпальти	20.00
5 цалів через 2 шпальти	25.00
6 цалів через 2 шпальти	30.00

та в інших розмірах.

Треба сподіватися, що загал нашого Громадянства використає цю нагоду, щоб передати свої традиційні побажання та дати про себе знати своїм рідним, приятелям та знайомим навіть в найдальших закутинах світу, куди навряд чи звичайна пошта занесла б таку вістку. Великий тираж „СВОБОДИ" та відповідний зміст збільшеного святочного числа, надають таким побажанням окремої вартости і значення.

Реченець зголошень до святочного числа:
За старим стилем до .... 1-го січня 1965

Зголошення святочних побажань, РАЗОМ З ГРОШОВОЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошення надсилати до:
"SVOBODA" — 83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303

Тарзан, ч. 5361. Кук нарікає!

— Всі наші запаси вичерпуються, — додав Тарзан. Але ми безпечно можемо вернутися, якщо бажаєте...

— А що, якби ми йшли далі, — запитав доктор Бейтс, і так досі не знайшли ми галявини в джунглях...

— Ми згинемо з голоду, от що! — кричав Кук... Або згинемо зі спраги!